

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/101/2023
Identifikačné číslo spisu:	8704116739
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2025
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8704116739.7

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: Ing. Dagmar Prividi, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu LIEHOFRUCT WHITE LADY, s. r. o. Levoča, so sídlom v Levoči, Pri Likérke 1, IČO: 31 710 891, zastúpenej advokátkou JUDr. Irenou Sopkovou, adresa pracoviska: Košice, Hlavná 25, proti žalovanému v 1/ rade: X.. Š. Z., Z., Z.. A. X, zastúpenému advokátom JUDr. Milošom Kaščákom, so sídlom vo Vranove nad Topľou, Kalinčiakova 10, v 2/ rade: F.. V. Z., H., Š. XXX/XX, o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 12C/226/2004, o dovolaní žalovanej v 2/ rade proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 26. januára 2023 sp. zn. 22Co/17/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 28. mája 2019 č.k. 12C/226/2004-1853 konanie zastavil a žalovaný v 1/ a 2/ rade priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

1.1. Z rozhodnutia súdu vyplýva, že žalobkyňa prostredníctvom právnej zástupkyne dňa 12. apríla 2019 zobrala žalobu späť a žiadala, aby súd konanie zastavil, navrhla náhradu trov konania nepriznať žiadnej zo strán konania a ospravedlniť svoju neprítomnosť na pojednávaní zo 17. apríla 2019. Žalovaný v 1/ rade so späťvzatím žaloby súhlasil, žalovaná v 2/ rade so späťvzatím žaloby nesúhlasila z dôvodu, že existujú právoplatné uznesenia Špecializovaného trestného súdu a Najvyššieho súdu SR, ktoré konštatujú neúčinné začatie trestného stíhania voči jej osobe. Mala preto za to, že žalobkyni už 15 rokov muselo byť jasné, že išlo o vymyslenú, účelovo vykonštruovanú a na jej osobu zameranú žalobu, pričom dôvod a titul sumy žalobkyňa ani nezdôvodnila.

1.2. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zastavením konania sa hmotnoprávne postavenie žalovanej nezmení, nedôjde k ohrozeniu jej práv, právom chránených záujmov a zastavenie konania nebude mať pre ňu žiadne nepriaznivé dôsledky. Vzhľadom na to nepovažoval nesúhlas žalovanej so späťvzatím

žaloby podaný z vážnych dôvodov, preto naň podľa § 146 ods. 1 CSP neprihliadol a konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 256 CSP.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej v 2/ rade uznesením zo 17. októbra 2019 sp. zn. 15Co/53/2019 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovanej v 2/ rade.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolený súd“) uznesením z 23. februára 2022 sp. zn. 1Cdo/49/2020 uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dospel k záveru, že dovolanie bolo podané dôvodne, keď „V prejednávanej veci dovolací súd z obsahu súdneho spisu zistil, že odvolací súd jednak zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom nevysvetlil ako sa vysporiadal s odvolacou námietkou žalovanej v 2/ rade, v ktorej poukázala na tú skutočnosť, že osoba V. A., ktorá nebola zástupkyňou žalobkyne a nebolo o tom v súdnom spise doložené ani písomné plnomocenstvo, že mohla podpísať návrh na späťvzatie žaloby v predmetnej veci. Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu preto považuje dovolací súd za nepreskúmateľné z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia. Keďže dovolací súd dospel k záveru o nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia, vysporiadať sa s ďalšími námietkami dovolateľky o tom, či V. A., mohla podpísať v mene žalobkyne späťvzatie žaloby, ako aj s ostatnými tvrdeniami žalovanej v 2/ rade, ktoré uviedla vo svojom dovolaní, teda, že konanie nemalo byť zastavené bude môcť v prípade potreby napraviť odvolací súd pri novom rozhodovaní o odvolaní a to tak, že buď vykoná v tomto smere ďalšie dokazovanie alebo zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom vysvetlí, prečo nie je vo vzťahu k týmto tvrdeniam žalovanej v 2/ rade vo veci potrebné ďalšie dokazovanie vykonať, keď takéto zdôvodnenie v napadnutom uznesení tiež podľa názoru dovolacieho súdu nie je presvedčivé a postačujúce.“

4. Odvolací súd uznesením z 26. januára 2023 sp. zn. 22Co/17/2022 bez nariadenia pojednávania uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a náhradu trov odvolacieho konania a trov dovolacieho konania stranám sporu nepriznal.

4.1. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp.zn. 4Cdo/136/2010, Najvyššieho súdu Českej republiky pod sp.zn. 30Cdo/1171/2002 a pod sp. zn. 28Cdo/162/2002.

4.2. „19.K odvolacej námietke žalovanej v 2/ rade spočívajúcej v tvrdení, že elektronický dokument - späťvzatie žaloby bol podpísaný V. A., pričom nie je zjavné, či táto osoba mala na takýto úkon oprávnenie, odvolací súd dáva do pozornosti obsah spisu od č.l. 1828 do č.l. 1916, v ktorej časti namietanej skutočnosti venoval odvolací súd náležitú pozornosť. Bolo zistené, že dňa 15.4.2019 bolo doručené Okresnému súdu Poprad v predmetnej veci podanie právnej zástupkyne žalobcu datované dňom 12.4.2019 obsahujúce späťvzatie žaloby, návrh na zastavenie konania a ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní dňa 17.4.2019. Podanie bolo doručené elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom V. A.. Platnosť podpisu odosielateľa bola overená v súlade so zákonom č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Na výzvu odvolacieho súdu o oprávnenosti V. A. elektronicky odoslať písomnosť, resp. prijímať elektronické podania v advokátskej kancelárii zástupkyne žalobcu JUDr. Irena Sopková, s.r.o. bolo predložené oznámenie zástupkyne žalobcu z 15.10.2019, že X.. V. A. je zamestnancom kancelárie a má úplný prístup do elektronickej schránky (č.l. 1886, 1899). Prílohou oznámenia bol zoznam oprávnených osôb s prístupom do schránky kancelárie (č.l. 1906, 1914, 1900), kde v druhom poradí je uvedená V. A. ako osoba s úplným prístupom do celej schránky s platnosťou od 20.9.2018. Z uvedeného vyplýva, že zamestnankyňa právnej zástupkyne žalobcu vykonávala iba administratívny úkon - zaslanie späťvzatia žaloby v mene zástupkyne žalobcu v rozsahu svojho oprávnenia, pričom samotný úkon späťvzatia žaloby bol vykonaný zástupkyňou žalobcu v rozsahu oprávnenia na zastupovanie. Napriek tomu, že žalovaná v 2/ rade namietala neúčinnosť tohto právneho úkonu žalobcu v zastúpení, reagovala na úkon nesúhlasom so späťvzatím rozsiahlou argumentáciou, čím svoje predchádzajúce tvrdenie prinajmenšom spochybňuje.

20. Navyše reagujúc na výzvu odvolacieho súdu právna zástupkyňa žalobkyne podaním zo dňa 4.9.2019 doručeným odvolaciu súdu elektronicky (č.l. 1886) s overeným podpisom (č.l. 1890) okrem iného uviedla, že na späťvzatie návrhu trvá a žiada, aby súd konanie zastavil. Rovnako skutočnosť, že trvá na späťvzatie návrhu a žiada zastaviť konanie potvrdila aj v podaní zo dňa 15.10.2019 (č.l. 1912), ktoré je

opatrenej jej vlastnoručným podpisom a bolo odvolaciemu súdu zaslané poštou. V tomto podaní zároveň oznámila, že V. A., ktorá elektronicky podpísala späťvzatie návrhu, je jej zamestnancom a má úplný prístup do elektronickej schránky.“

4.3. Dovolací súd dospel k záveru, že dôvody nesúhlasu so späťvzatím, ktoré uviedla žalovaná v 2/ rade, sú skutočnosti súvisiace s meritom veci, pričom meritórny výsledok sporu v prípade zamietnutia žaloby, by z pohľadu postavenia žalovanej v 2/ rade bol v jej právnom postavení rovnaký, ako výsledok dosiahnutý zastavením konania. Obom žalovaným bol priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %, preto celková dĺžka konania neukrátila žalovaných na tomto práve v prípade zastavenia konania. Dôvody nesúhlasu so späťvzatím odvolací súd preto rovnako vyhodnotil ako nie vážne (§ 146 ods. 1 CSP), pričom nejde ani o spor, ktorého výsledkom by bolo usporiadanie vzťahov medzi stranami, ktorý vyplýva z osobitného predpisu (§ 146 ods. 2 CSP). Žalovaná v 2/ rade neuviedla, aké závažné etické, morálne, ekonomické, či iné dôsledky má rozhodnutie súdu prvej inštancie na jej život, ku ktorým dôvodom by bolo možné prihliadať. Nie bez významu je aj skutočnosť, že voči žalovanej 2/ sa viedlo tiež trestné konanie. Žalovanou označené dôvody za vážne neboli preto spôsobilé zasiahnuť do jej práv a právom chránených záujmov, a teda neboli spôsobilé pre rozhodnutie o nepripustení späťvzatia žaloby. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 257 CSP. V dovolacom konaní vzhľadom na charakter sporu a dôvody hodné osobitného zreteľa rozhodol v zmysle § 257 CSP.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalovaná v 2/ rade dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP. Namietala, že súd nesprávne dospel k záveru, že pre nesúhlas so späťvzatím u žalovanej v 2/ rade neexistovali vážne dôvody. V tejto súvislosti poukázala na nedostatok aktívnej a pasívnej legitimácie strán sporu a dôkazy „vykonané za takmer 20 rokov“. Z uvedeného dôvodu považovala rozhodnutie odvolacieho súdu za arbitrárne, odôvodnené v rozpore s predchádzajúcimi závermi dovolacieho súdu, podľa ktorého sa mal vysporiadať so všetkými odvolacími námietkami. Rovnako namietala, že nemala možnosť sa vyjadriť k vykonanému dôkazu, týkajúceho sa toho, že V. A. je zamestnancom právnej zástupkyne žalobkyne (JUDr. Ivety Sopkovej) a že má právo podpisovať späťvzatie. Dokumenty si dala vyhotoviť na vlastné náklady, z ktorých vyplýva, že krajský súd listom zo dňa 30. septembra 2019 vyzval JUDr. Irenu Sopkovú, aby preukázala súdu oprávnenie V. A. podpísať v mene žalobcu späťvzatie žaloby. JUDr. Irena Sopková dňa 15. októbra 2019 (doručený dňa 17. októbra 2019) zaslala list krajskému súdu, v ktorom napísala, že V. A. je jej zamestnankyňa a má prístup k elektronickej schránke a na späťvzatie trvá. Zároveň je v spise (č. l. 1916) založené plnomocenstvo podpísané správkynou konkurznej podstaty pre JUDr. Irenu Sopkovú s dátumom 1. augusta 2019. Dovolanie bolo podané aj podľa § 420 písm. c) CSP z dôvodu, že podanie zo dňa 12. apríla 2019, ktorým mala žalobkyňa zobrať žalobu späť podpísala V. A., ktorá nebola zástupkyňou žalobkyne a nebolo o tom doložené ani písomné plnomocenstvo.

6. K podanému dovolaniu sa žalobkyňa nevyjadřila.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ustanovenie § 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (ustanovenie § 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. a) CSP, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (ustanovenie § 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (ustanovenie § 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa ustanovenia § 429 CSP, v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

8. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

9. Zo všetkých dovolacích námietok žalovanej v 2/ rade podľa obsahu (§ 124 CSP) vyplýva, že namietala arbitrárnosť v odôvodnení odvolacieho súdu, v rozpore s predchádzajúcim záväzným názorom odvolacieho súdu a tiež, že sa žalovaná nemohla vyjadriť k vykonanému dokazovaniu, nesprávne právne

posúdenie dôvodnosti nesúhlasu späťvzatia. V ďalšom namieta, že došlo k nesprávnemu procesnému postupu súdu, ktorý konanie pre späťvzatie zastavil, pričom späťvzatie dovolania podala a podpísala osoba bez splnomocnenia žalobkyňou, resp. jej právnou zástupkyňou.

10. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domáhať sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

12. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP je a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestranom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

12.2. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

12.3. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle tohto ustanovenia tiež nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto cez prizmu v dovolaní uplatnených dovolacích námietok skúmal, či došlo k dovolateľkou namietanej procesnej vade.

13. O arbitrárnosti (svojvôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (m. m. I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 383/06).

13.1. Pokiaľ teda dovolateľka namietala vadu zmätočnosti súvisiacu s nedostatočným odôvodnením odvolacieho súdu, v prejednávanom prípade k nej nedošlo. K tomuto dôvodu prípustnosti dovolania treba uviesť, že ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) uvádza, že súdy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, musia sa zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu (účastníkmi konania) a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces (pozri napr. Garcia Ruiz v. Španielsko, Vétrenko v. Moldavsko,

Kraska v. Švajčiarsko).

13.2. Aj najvyšší súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach, práve pod vplyvom judikatúry ESĽP a ústavného súdu, zaujal stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je totiž odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo, aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

13.3. Obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie dovolateľky o porušení jej práva na spravodlivý proces spočívajúcom v neodôvodnenosti a svojvoľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia (v bodoch 8. až 23.) zrozumiteľne vysvetlil, prečo považuje rozhodnutie prvoinštančného súdu za vecne správne a prečo sa s jeho odôvodnením ohľadne záveru, že dôvody uvádzané žalovanou v 2/ rade, pre ktoré nesúhlasila so späťvzatím žaloby, nie sú vážne, a teda spôsobilé na rozhodnutie o nepripustení späťvzatia žaloby (pričom sa náležite vyjadril ku každej odvolacej námietke). Rovnako náležite sa odvolací súd v intenciách predchádzajúceho rozhodnutia dovolacieho súdu vysporiadal s odvolacou námietkou žalovanej v 2/ rade, týkajúcej sa späťvzatia žaloby z 12. apríla 2019, podaného právnu zástupkyňou žalobkyne, ktoré bolo súdu doručené elektronicky a podpísané jej zamestnankyňou, V. A., ktorá na uvedené mala oprávnenie. Uznesenie odvolacieho súdu preto nie je možné považovať za nedostatočne odôvodnené a teda nepreskúmateľné či svojvoľné; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom (čo však nie je prípad v tomto konaní prejednávanej veci). Vzhľadom na to, že dovolateľka v časti dovolania týkajúcej sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu namietala v tejto súvislosti aj nesprávne právne posúdenie veci, dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že pri posudzovaní, či odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá zákonným požiadavkám, sa nezaobera jeho vecnou správnosťou, teda správnosťou skutkových a právnych záverov v ňom obsiahnutých. Odvolací súd teda zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu; odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie, ktorý odvolací súd potvrdil, spĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia v zmysle § 393 ods. 2 CSP v spojení s § 220 ods. 2 CSP. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

13.4. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP tak nemožno považovať to, že súdy neodôvodnili svoje rozhodnutia podľa predstáv dovolateľa.

14. Nedôvodnou bola tiež námietka dovolateľky, týkajúca sa nesprávneho procesného postupu odvolacieho súdu, ktorý mal vykonávať dokazovanie, pričom žalovanej nedoručil na vyjadrenie podanie právnej zástupkyne žalobkyne zo dňa 4. septembra 2019, ktorým reagovala na výzvu odvolacieho súdu, kde okrem iného uviedla, že V. A. má úplný prístup do elektronickej schránky, na späťvzatie návrhu trvá a žiada, aby súd konanie zastavil. Rovnako jej ďalšie podanie zo dňa 15. októbra 2019 s prílohami, podľa ktorých má byť V. A. ako zamestnanec právnej zástupkyne žalobkyne oprávnená na úplný prístup do elektronickej schránky. V prejednávanej veci však o takýto prípad nešlo. Súd prvej inštancie doručil žalovanej na vyjadrenie späťvzatie návrhu s prílohami, ku ktorým podala odvolacie námietky po zastavení konania súdom prvej inštancie, týkajúce sa neúčinnosti tohto podania (pre nedostatok náležitostí, t.j. podpisu právnu zástupkyňou žalobkyne). Odvolací súd si pred rozhodnutím (zo 17.

októbra 2019) o podanom odvolaní žalovanej vo výzve adresovanej právnej zástupkyňi žalobkyne (ktorá smerovala k náprave formálnych chýb, smerujúcich k identifikácii podpisujúcej osoby na elektronickom podaní späťvzatia), len overoval podpísanú osobu, preto v tomto smere dokazovanie nevykonával. Vo všeobecnosti platí, že súd podľa CSP doručuje také podania protistrane, ktorých prípadné objasnenie by mohlo mať za následok zmenu (rozhodnutia, procesného postavenia strán). Žalovaná by však už svoje odvolanie doplniť nemohla, nakoľko jej uplynula odvolacia lehota. Týmto postupom odvolací súd nezasiahol do práva dovolateľky na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) CSP.

15. Závažné procesné pochybenie odvolacieho súdu malo podľa dovolacej argumentácie spočívať aj v nesprávnom vyhodnotení náležitostí podania z 12. apríla 2019, ktorým žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne zobrala žalobu späť, spočívajúce v spôsobe jeho podpisania a odoslania. Žalovaná v 2/ rade namietala, že V. A., ktorá späťvzatie podpísala platným kvalifikovaným elektronickým podpisom, nemala na uvedené oprávnenie a ani spôsobilosť a preto je naplnený dovolací dôvod § 420 písm. c) CSP, t.j. že nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom.

15.1. Preskúmaním podaného späťvzatia, dospel odvolací súd k záveru, že právny úkon - podanie právnej zástupkyne žalobkyne datované dňom 12. apríla 2019 obsahujúce späťvzatie žaloby, návrh na zastavenie konania a ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní dňa 17. apríla 2019, doručené dňa 15. apríla 2019 súdu prvej inštancie elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom V.W. A., bolo vykonané právnu zástupkyňou žalobkyne. V. A. podľa oznámenia zástupkyne žalobkyne z 15. októbra 2019 je zamestnancom kancelárie a má úplný prístup do elektronickej schránky, pričom išlo len o administratívny úkon v súvislosti s doručovaním.

16. Podľa § 125 ods. 1 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (ods. 2).

17. Podľa § 127 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a/ ktorému súdu je určené, b/ kto ho robí, c/ ktorej veci sa týka, d/ čo sa ním sleduje a e/ podpis.

18. Podľa § 16 ods. 1 až 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o advokácii“) advokát sa v rámci svojho poverenia môže dať zastúpiť iným advokátom. Pri jednotlivých úkonoch môže advokáta zastúpiť advokátsky koncipient alebo aj iný zamestnanec advokáta. Zastupovanie podľa odsekov 1 a 2 nie je možné proti vôli klienta.

19. Podľa § 65 ods. 2 zákona o advokácii advokát je oprávnený odborných a iných zamestnancov poveriť vykonaním jednotlivých úkonov právnych služieb, ktoré robia samostatne; odborný zamestnanec nie je oprávnený zastupovať klienta pred súdom, prokuratúrou alebo orgánom verejnej správy.

20. Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) orgán verejnej moci vykoná pri výkone verejnej moci autorizáciu elektronického podania alebo elektronického úradného dokumentu kvalifikovaným elektronickým podpisom vyhotoveným s použitím mandátneho certifikátu alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou, ku ktorým pripojí kvalifikovanú elektronickú časovú pečiatku, a to spôsobom podľa odseku 3. Osoba, ktorá nie je orgánom verejnej moci, vykoná autorizáciu elektronického podania,

a) ak sa podľa zákona podáva v elektronickej podobe a zákon neustanovuje iný spôsob autorizácie alebo ak je podľa osobitného predpisu náležitosťou podania vlastnoručný podpis

1. kvalifikovaným elektronickým podpisom alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou,

2. použitím na to určenej funkcie informačného systému prístupového miesta a po úspešnej autentifikácii osoby, ktorá autorizáciu vykonáva, zodpovedajúcej najmenej úrovni zabezpečenia

"pokročilá" podľa osobitného predpisu, ak sa zabezpečí uvedenie tejto osoby ako odosielateľa elektronickej správy, nemennosť obsahu autorizovaného dokumentu do momentu uloženia v elektronickej schránke adresáta, spojenie autorizovaného dokumentu s identifikátorom osoby odosielateľa a zachovanie väzby medzi nimi, ak to osobitný predpis nezakazuje alebo

3. uznaným spôsobom autorizácie, ak to osobitný predpis nezakazuje,

b) kvalifikovaným elektronickým podpisom, ktorého kvalifikovaný certifikát obsahuje minimálny súbor osobných identifikačných údajov reprezentujúcich jedinečným spôsobom fyzickú osobu podľa osobitného predpisu, a ktorý zahrnul do autorizácie aj kvalifikovanú elektronickú časovú pečiatku, ktorá určuje dátum a čas, po ktorom nastala autorizácia,

ak je podľa osobitného predpisu náležitosťou podania vlastnoručný podpis, ktorý musí byť úradne osvedčený.

21. Podľa § 23 ods. 2 zákona č. 305/2013 Z.z. uznaný spôsob autorizácie je taký spôsob autorizácie, ktorý zabezpečuje spoľahlivú identifikáciu osoby, ktorá autorizáciu vykonala, a spoľahlivé zachytenie obsahu právneho úkonu, ktorý autorizovala, ako aj zhodu medzi autorizovaným právnym úkonom a právnym úkonom, ktorý osoba autorizovala. Uznaný spôsob autorizácie môže byť odlišný pre autorizáciu elektronického podania, pri ktorom sa vyžaduje vlastnoručný podpis, a elektronického podania, pri ktorom musí byť vlastnoručný podpis úradne osvedčený.

22. Podľa § 13 ods. 4 g) zákona č. 305/2013 Z.z. na účely prístupu do elektronickej schránky sa používajú identifikátor osoby v spojení s autentifikátorom, ktorý bol pridelený alebo vydaný majiteľovi elektronickej schránky alebo osobe oprávnenej na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou. Správca modulu elektronických schránok zabezpečuje, aby mala osoba oprávnená na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou po úspešnej autentifikácii dostupné všetky elektronické schránky, ku ktorým má takéto oprávnenie. Osobou oprávnenou na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou je okrem osôb podľa písmen a) až e), ak ide o elektronickú schránku 1. fyzickej osoby alebo fyzickej osoby podnikateľa, osoba poverená osobou, pre ktorú bola elektronická schránka zriadená, a to v rozsahu ňou určenom, 2. právnickej osoby, osoba poverená štatutárnym orgánom právnickej osoby alebo členom štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorej bola elektronická schránka zriadená, a to v rozsahu ním určenom, 3. orgánu verejnej moci, osoba určená vedúcim orgánu verejnej moci, pre ktorý bola elektronická schránka zriadená, a to v rozsahu ním určenom, 4. zapísanej organizačnej zložky, osoba poverená vedúcim tejto organizačnej zložky alebo štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu toho, o koho zapísanú organizačnú zložku ide, 5. zriadenú podľa osobitného predpisu osoba poverená majiteľom takejto elektronickej schránky.

23. Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z.z. elektronické podanie, vrátane príloh, má rovnaké právne účinky ako návrh na začatie konania, žaloba, žiadosť, sťažnosť, vyjadrenie, stanovisko, ohlásenie alebo iný dokument, vrátane príloh, ktoré sa podľa osobitného predpisu podávajú alebo doručujú orgánu verejnej moci v listinnej podobe.

24. V posudzovanej veci žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podala späťvzatie žaloby, zaslané vo forme elektronického súboru, podané elektronicke z elektronickej schránky právnej zástupkyne žalobkyne (JUDr. Ireny Sopkovej, advokátky), avšak podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom V. A., ktorá je podľa vyjadrenia a predloženia dokladu JUDr. Ivety Sopkovej, jej zamestnancom s úplným oprávnením prístupu do elektronickej schránky kancelárie advokátky JUDr. Ivety Sopkovej. Právna zástupkyňa zároveň uviedla, že na späťvzatie žaloby trvá. Z ustanovení zákona o advokácii vyplýva, že advokáta pri jednotlivých úkonoch môže zastúpiť okrem iného advokáta a advokátskeho koncipienta, aj iný zamestnanec advokáta (§ 16 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii) avšak nie v celom rozsahu. Zastúpenie advokáta zamestnancom je limitované už priamo v zákone o advokácii, ktorý nepripúšťa, aby odborný zamestnanec zastupoval klienta pred súdom, prokuratúrou alebo orgánom verejnej správy (§ 65 ods. 2 veta za bodkočiarkou). Podľa Nálezu Ústavného súdu SR III. ÚS 269/2022-30 zo dňa 12. marca 2023 tento v ods. 22 uviedol, „Čo sa týka relevancie elektronických podaní, elektronické podanie má rovnaké účinky ako podanie v listinnej podobe (podľa § 28 ods. 1 zákona o e-governmente), pokiaľ bolo autorizované podľa § 23 ods. 1 zákona

o e-governmente (§ 25 ods. 1 zákona o e-governmente). Možno teda povedať, že pokiaľ bolo elektronické podanie realizované osobou, ktorá bola na podanie a podpísanie tohto podania splnomocnená oprávnením na prístup a disponovanie podľa § 13 ods. 4 písm. g) bodu 1 zákona o e-governmente, ide o riadne realizované elektronické podanie. Oprávnenie podľa § 13 ods. 4 písm. g) zákona o e-governmente je tak splnomocnením na prístup a dispozíciu s elektronickou schránkou, ktoré zahŕňa aj právo zástupcu na prijímanie, podpisovanie, odosielanie správ, príp. na iné úkony, ktoré spadajú do pojmu disponovať s elektronickou schránkou. V opačnom prípade by nemalo oprávnenie podľa § 13 ods. 4 žiadny praktický význam.“ Splnomocnenie V. A., bolo udelené právnou zástupkyňou žalobkyne cez portál slovensko.sk na účely vstupu a disponovania s elektronickou schránkou advokátky JUDr. Ireny Sopkovej, ktoré pokrýva aj úkon podpísania elektronickej správy kvalifikovaným elektronickým podpisom a jeho odoslanie, čím vyjadruje skutočnú vôľu advokátky, ktorá koná v mene žalobkyne. Z uvedeného vyplýva, že ide len o technický úkon súvisiaci výlučne s podmienkami podania predmetného úkonu elektronickými prostriedkami, preto ak späťvzatie žaloby podal a podpísal iný subjekt než právna zástupkyňa žalobkyne, avšak z elektronickej schránky tejto právnej zástupkyne, na ktoré mal oprávnenie v súlade s účelom zákona o e-governmente, išlo o osobu splnomocnenú (oprávnenú) vykonať tento úkon v mene právnej zástupkyne žalobkyne a na jej účet. Z uvedeného dôvodu nebol naplnený dovolací dôvod § 420 písm. c) CSP.

25. Z týchto dôvodov dovolací súd dovolanie žalovanej v 2/ rade, pokiaľ namietala vady zmätočnosti (§ 420 písm. f) a § 420 písm. c) CSP) ako neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

26. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.